

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/225/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

281/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. június 22-én előterjesztett **panaszát** a 2018. december 20-án – Fráterné Dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

Az intézkedést foganatosító szerv – Sz. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő mulasztásra nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2018. június 22-én, postai úton előterjesztett beadványában terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. június 2-án 14 óra 52 perctől foganatosított rendőri intézkedés miatt, amelyre Sz. településen E. utca és M. utca útkereszteződésénél került sor. Az intézkedés 15 óra 41 percig, majdnem 1 órán át tartott, amely azzal zárult, hogy a panaszostól elszakították a vele együtt lévő három éves fiú (vér szerinti) gyermekét, a panasz megítélése szerint jogalap nélkül. Az intézkedést V. rendőr hajtotta végre.

A panaszos beadványában igazolási kérelmet terjesztett, előadása szerint a nyári nagy meleg miatt egészségi állapotára és az életkorára tekintettel (64 éves) miatt mulasztotta el a panasz előterjesztésére álló 20 napos határidőt.

II.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Sz. Városi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) állományába tartozó K. r. törzssászlós intézkedés napján kelt jelentéséből az alábbiak állapíthatók meg.

K. r. törzssászlós a fenti napon 14 óra 40 perckor jelent meg Sz. település T. utcájában lévő ingatlan előtt, mivel onnan családi vita miatt kértek rendőri segítséget.

K. r. törzssászlós a helyszínre érkezve felvette a kapcsolatot a fenti ingatlanban lakó bejelentővel, B.-vel, aki elmondta, hogy a lánya párja, a panaszos nem adja vissza a lánya, Sz. N. részére a közös gyermeküket, őt erőszakkal vitte el tőlük egy fehér színű Skoda Octavia típusú személygépkocsival.

Ezt követően a rendőrök a környező utcákban próbálták meg felkutatni a fehér Octáviát, melyet végül az E. utcában találtak 16 óra 50 perckor. Az autó a E. sor irányából közlekedett a M. utca felé, mely során az M. utca 9. szám előtt sikerült intézkedés alá vonni.

A szóban forgó személygépkocsit a panaszos vezette, valamint a járműben utazott Sz. N. és a közös gyermekük. Sz. N. a gépkocsi hátsó ülésén, míg a gyermek a gépkocsi jobb első ülésére szerelt gyermekülésben utazott. Az intézkedés során mind Sz. N., mind pedig a panaszos kiabálni kezdett, egymást szidalmazták, valamint az egymás elleni sérelmüket sorolták. A nevezett személyek többszöri felszólítás ellenére sem hagyták abba az ordítást, alig lehetett szót érteni velük. Sz. N. végül kérdésre arról számolt be, hogy miután a panaszos aznap elvitte a közös gyermeküket, most nem akarja visszaadni őt, a panaszos kijelentette, hogy majd csak este viszi vissza a gyermeket, amire ő nem adott engedélyt. A panaszos elmondta, hogy a gyermeknek ő az édesapja, és mivel nincs bírósági határozattal megszabva a gyermek láthatása, így közös a felügyelet, ezért akkor viszi vissza, amikor akarja. Sz. N. erre úgy reagált, hogy bírósági határozat nincs ugyan, azonban a Gyámhivatalnál édesanyaként ő lett kijelölve a gyermek gondozására, a panaszosnak nincs szülői felügyeleti joga a gyermek felett. A panaszos Sz. N. által elmondottakat tagadta, valamint kijelentette, hogy a gyermeket biztosan nem viszi el Sz. N. tőle, majd este visszaviszi őt, illetve elmondta még, hogy a 3 éves kisgyermek is azt mondta neki, hogy vele akar maradni.

Sz. N. mindenképpen el akarta vinni a gyermeket, azonban a panaszos ebbe nem egyezett bele. Majd ismét ordítani kezdtek egymással, amelyet csak a felek egymástól való eltávolításával lehetett csillapítani.

K. r. törzssászlós a nevezett személyek figyelmét felhívta arra, hogy amennyiben nincs bírósági döntés, illetve határozat a gyermek elhelyezéséről, illetve nincs meghatározva a láthatása az édesapja számára, így a gyermek felett közös a szülői felügyelet, ezért a rendőrség egyik szülőnek sem tudja odaítélni a gyermeket, a felügyeletet egymás között kell megbeszélniük. Ezt azonban egyik fel sem fogadta el, Sz. N. ki akarta venni a gyermeket a kocsiból, amit a panaszos nem engedett meg, és a feleket a dulakodás elkerülése érdekében a ismételten el kellett távolítani egymástól.

Mindeközben megjelent a helyszínen Sz. G. és B., akik szintén elkezdtek ordítani a panasossal és erőszakkal akarták kivenni a gyermeket a kocsiból, amelyet a panaszos megpróbált megakadályozni, ezért ordibálás alakult ki köztük, amire az intézkedésnél szintén jelenlévő Z. r.

őrmester B.-t, K. r. törzszászlós pedig a panaszt húzta félre, megakadályozva a dulakodás kialakulását.

K. r. törzszászlós rádión segítséget kért a kialakult helyzet miatt, miközben B. kivette a gyermeket a kocsiból, amire újabb ordítozás alakult ki.

A helyszínre érkezett egy újabb járőr, amire megnyugodtak a kedélyek. B. a helyszínre hozott egy Járási Hivatal által készített jegyzőkönyvet, mely szerint a közös gyermekek felügyeleti jogát egyedül az édesanya Sz. N. gyakorolhatja, az édesapjuk, a panaszos szülői felügyeleti joga 2018. január 1. naptól 2018. december 31. napig szünetel, így a láthatásról kizárólag az édesanyjuk dönt. A gyermek életvitelszerűen Sz. N.-nél lakik. A fenti jegyzőkönyvet mindkét fél aláírta, így az abban leírtakkal tisztában kellett lenniük.

A rendőrök a jegyzőkönyv átolvasása után a feleket tájékoztatták arról, hogy a gyermekek felügyeleti jogának gyakorlásáról a rendőrség nem hozhat érdemi döntést, a gyermeket erőszakkal egyik szülő részére sem tudják átadni, az elhelyezés, a láthatás, valamint a felügyeleti jog eldöntésében forduljanak a járásbíróhoz, illetve a gyámhivatalhoz.

Sz. N. és családja a tájékoztatást megértette és tudomásul vette, majd a gyermekkel elhagyták a helyszínt.

A panaszos a rendőri tájékoztatást nem fogadta el, és minden áron a gyermeket követelte, valamint azt, hogy a gyermeket erőszakkal vegyék el a rendőrök a családtól.

A rendőrök a panaszos figyelmét ismételten felhívták arra, hogy a gyermeke láthatásának nem ez a törvényes útja és módja, ezért forduljon a járásbíróhoz vagy a gyámügyhöz, a rendőrség nem jogosult erőszakkal elvenni a gyereket az anyától.

2) B. r. zászlós, körzeti megbízott 2018. október 2-án kelt jelentésében az alábbiakat adta elő.

A panaszolt intézkedés napján, szolgálata teljesítése során a Tetra rádióban hallotta a forgalmazást, K. r. törzszászlós segítséget kér az intézkedéshez, mivel „kezd eldurvulni a helyzet, az intézkedésben érintett felek dulakodni kezdenek egymással”.

Ezt követően B. r. zászlós társával megjelent, Sz település E. és M. utca kereszteződésénél, ahol azt tapasztalta, hogy a kereszteződés előtt áll egy fehér színű Skoda Octavia típusú személygépkocsi, félig a járdára felparkolva és azon keresztbe megállva. A személygépkocsi mellett itt állt a panaszos. A kocsiban a visszapillantó tükörnél egy kamerát látott felszerelve, amely lehetséges, hogy felvette az intézkedést.

B. r. zászlós emlékezete szerint a kereszteződés túl oldalán egy idősebb és egy fiatalabb hölgy állt, valamint egy kisgyerek, akikkel K. r. törzszászlós beszélt, illetve próbált velük szót érteni.

B. r. zászlós kiérkezésekor a felek már nem akartak egymásnak esni és nem dulakodtak, ugyanis B. r. zászlós kiérkezése előtt már egy járőr páros a helyszínen tartózkodott, akik segítettek és biztosították K. r. törzszászlós intézkedését.

B. r. zászlós helyszínre érkezését követően még több rendőri egység jelent meg a helyszínen és egy pár perc elteltével a szolgálatirányító parancsnok, V. r. százados is megjelent, aki beszélt a felekkel és az intézkedést megkezdő rendőrökkel.

B. r. zászlós és társa a panaszos közelében álltak és onnan biztosították az intézkedést, megelőzve azt, hogy a panaszos és a kereszteződés másik oldalán álló hölgyek egymásnak essenek, dulakodjanak, kiabáljanak. A panaszos látva, hogy több rendőri egység is megjelent a helyszínen, tőle szokatlan módon már nem kötözködött, hanem a kocsija mellől szemlélte az eseményeket, visszafogottan viselkedett, bár a helyszínre érkező V. r. százados jelenléte irritálta és megjegyzéseket is tett irányába, miszerint fel fogja őt jelenteni.

Az intézkedést megkezdő K. r. törzszászlós beszélt a felekkel, így a panaszossal is, akinek szóban megadta a szükséges jogi felvilágosítást.

A panaszos a rendőri intézkedést kifogásolta és közölte, hogy az intézkedő rendőröket, illetve V. r. századost fel fogja jelenteni, amiért nem adták neki vissza a gyereket.

B. r. zászlós a panaszossal csak annyit közölt, hogy maradjon az autója mellett és várja meg, hogy az intézkedő kolléga vele is tudjon beszélni. A panaszos ennek eleget tett, de ellenben le-fel járkált az autója mellett és hallgatta, hogy a túloldalon mit beszélnek a rendőrök a gyermeke anyjával és nagymamájával.

A szolgálatirányító parancsnok az intézkedés során közölte, hogy a felek már megnyugodtak, így nem tartja szükségesnek ekkora rendőri egység jelenlétét a helyszínen, így B. r. zászlós és társának azt az utasítást adta, hogy elhagyhatják a helyszínt, hogy legyen küldhető egysége az ügyeletnek. Ugyanakkor távozásukkor a panaszos mellett még ott maradt egy másik rendőri egység.

3) S. r. főtörzsőrmester 2018. októberi jelentése B. r. zászlós elmondását erősítették meg.

S. r. főtörzsőrmester 2018. június 2-án, szolgálata teljesítése során a Tetra rádióban hallotta a forgalmazást, miszerint K. r. törzszászlós segítséget kér az intézkedéshez, mivel ahogyan ő fogalmazott, kezd eldurvulni a helyzet és a felek már kezdenek dulakodni egymással. Ezt követően S. r. főtörzsőrmester járőrtársával – illetve több párossal együtt – megjelent a T. utcai helyszínen, ahol a panaszos és több hölgy kiabáltak egymással, viszont nem dulakodtak. S. r. főtörzsőrmester és társa K. r. törzszászlós intézkedését biztosították, a fenti személyek között senkit sem vontak intézkedés alá.

Néhány perc elteltével a helyszínre érkezett V. r. százados, aki beszélt a felekkel és az intézkedést megkezdő rendőrökkel, majd néhány perccel később közölte, hogy a felek már megnyugodtak, így nem tartja szükségesnek ekkora rendőri egység jelenlétét a helyszínen, így S. r. főtörzsőrmester és társának azt az utasítást adta, hogy hagyják el a helyszínt, hogy legyen küldhető egysége az ügyeletnek. Mikor ők elhagyták a helyszínt, a panaszossal maradt egy másik rendőri egység.

4) H. r. főtörzsőrmester 2018. június 5-én kelt jelentésében az alábbiakról számolt be.

A fenti napon 16 óra 5 perckor az ügyelvezető utasítására megjelent a T. utca 56. szám előtt, mert onnan a panaszos bejelentést tett, miszerint a volt élettársának az édesanyja B. felügyelet nélkül hagyta otthon a volt élettársával közös két gyermeküket (1 és 3 évesek) egy 11 éves autista gyerekre.

A helyszínen a panaszos előadta, hogy a T. utca 56. szám alatt lévő lépcsőház kapubejáratából látta, hogy a 10. emeleten lakó gyermekei közül a 3 éves a nyitott konyhai ablakon kinéz. H. r. főörzsőrmester megtekintette az ablakot a földszintről, mely úgy tűnt, hogy valóban nyitott állapotban van, de gyermek nem nézett ki rajta. A panaszos továbbá közölte, hogy volt anyósa egy 11 éves autista gyerekre, valamint Sz. G.-re hagyta a gyermeket, de Sz. G. egy pszichiátriai kezelt ember, amit meg is lehet állapítani, ha beszélnek vele. A panaszos arról is beszámolt, hogy a légzési nehézséggel rendelkező gyermeke körül 8 macska van a lakásban, ami csak rosszabb egészségügyi állapotot fog előidézni a gyermekénél. Továbbá a gyermekelhelyezéssel kapcsolatos problémákat is felvetette.

H. r. főörzsőrmester tájékoztatta a panaszost, hogy a gyermekelhelyezéssel kapcsolatos kérdésekben a gyámhivatal és a bíróság jogosult eljárni, és a felügyeleti joggal kapcsolatos kérdésekben is szintén ezek a szervek jogosultak dönteni. Ezt a panaszos tudomásul vette, de közben többször felszólította a rendőrt, hogy valós jelentést írjon a történetéről. H. r. főörzsőrmester elmondta, hogy a helyszínen tapasztaltakat fogja jelentésbe foglalni.

H. r. főörzsőrmester ezt követően felvette a kapcsolatot az intézkedés ideje alatt a 8 éves unokájával hazaérkező B.-vel, aki a lakásba beengedett a körülmények tisztázására, ahol gyermek egészségét veszélyeztető körülményeket nem lehetett felfedezni. H. r. főörzsőrmester elmondása szerint ugyan a lakásban nem volt tisztaság, viszont nem is volt olyan rendetlenség, mely intézkedésre, jelzésre adna okot. A konyhaablak bukóra volt nyitva, és a lakásban egyetlen macska volt, B. szerint a lakásban egy kutya is van, de azt a rendőr nem látta. A gyermekek a szobákban voltak elhelyezve, rajtuk semmilyen külsérelmi nyom nem volt, köszöntek és integettek.

H. r. főörzsőrmester mikor a lakásba belépett, akkor onnan lépett ki a gyermekek felügyeletével – az unoka hazaviteléig – megbízott Sz. G., aki elmondta, hogy édesanyja kérésére vigyázott a gyerekekre, akik a szobájukban voltak, az ablakon ki sem néztek. Végig vele voltak a gyerekek, nem voltak egy perccel sem felügyelet nélkül.

H. r. főörzsőrmester tájékoztatta B.-t, hogy a gyermekelhelyezéssel kapcsolatos kérdésekben a bíróság és a gyámhivatal jogosult eljárni, amelyet ő tudomásul is vett.

A rendőr az intézkedés végeztével, a lépcsőház előtt várakozó panaszossal közölte, hogy a lakásban csak egy macska volt és egy kutya, amelyre úgy reagált, hogy ez nem igaz és ismét felhívta a főörzsőrmester figyelmét arra, hogy a jelentésében leírtak a valóságot takarják. H. r. főörzsőrmester ismét közölte vele, hogy a helyszínen elmondott és tapasztalt adatok lesznek jelentésbe foglalva.

H. r. főörzsőrmester az intézkedést jelentette az ügyelvezetőnek.

5) A Rendőrkapitányság tájékoztatta a Gyermekjóléti Szolgálat Vezetőjét, hogy a június 2-i intézkedés során a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 5. § n) pontjában meghatározottak szerint kiskorú

veszélyeztetettségét állapította meg, K. r. törzszászlós jelentésében foglalt tényállás ismertetése után, a Gytv. 17. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az alábbiakra hívta fel a figyelmet.

A gyermekkel kapcsolatos felügyeleti jog miatt kialakult, szülők közötti konfliktushelyzet, és abban mind az édesapa, mind az édesanya és családja által tanúsított magatartás negatív hatással van a 3 éves gyermekre, amely alkalmas lehet annak előidézésére, hogy az érintett gyermek erkölcsi, társadalmi és jogi normákkal ellentétes magatartást tanúsítson. Emellett fennáll annak veszélye is, hogy a jövőben további, az említetthez hasonló konfliktushelyzet alakul ki.

A kiskorú veszélyeztettsége a fentiekre tekintettel áll fent.

III.

A Testület tanácsadója 2018. december 11-én felvette a kapcsolatot a Járási Hivatal Gyámügyi Osztály ügyintézőjével, aki azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos kiskorú gyermeke tekintetében a panaszos és az édesanya, Sz. N. között a Hivatal 2018. március 22-én önkéntes megállapodásukat tartalmazó jegyzőkönyvet készített, amelynek értelmében a szülői felügyeleti jogot a gyermek édesanyja gyakorolja. A panaszos szülői felügyeleti joga az év végéig szünetel. Az ügyintéző tájékoztatása szerint a felek megállapodása szerint jogosult kapcsolattartásra az a szülő, akinek felügyeleti joga szünetel.

IV.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszt időben terjesztették-e elő.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 93.§-ának (1) bekezdése szerint: „A panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz_napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.”

A panaszos 2018. június 22-én terjesztette elő panaszát a vele szemben 2018. június 2-án foganatosított rendőri intézkedés miatt, amely vonatkozásában megállapítható, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló határidőt betartva, a panaszos 20. napon élt panasszal.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszt határidőben terjesztették elő, ezért azt a Testület érdemben vizsgálta.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület a panasz alapján érdemben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy

intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a rendőrség tudomására jutott információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök a megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték.

a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012 évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdése szerint, „aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”. (kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása)

Ezen § (1) bekezdésének alkalmazása során a kiskorú gondozására, nevelésére vagy felügyeletére köteles személynek kell tekinteni a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él.

„A kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása bűncselekmény elkövetési magatartása a kapcsolat kialakulását vagy fenntartását önhibából történő akadályozása. A 149/1997. (XI. 10.) Korm. r. 33. §-ának (2) bekezdése szerint a gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra kötelezett a hatósági határozatban foglaltakat önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezzel nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Emiatt a gyámhatóság elrendeli a végrehajtási eljárást. Az (5) bekezdésben írtak szerint, aki a végrehajtást elrendelő végzésben írtaknak nem tesz eleget, bírsággal sújthatják. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény a 134-ának d) pontja szerint, ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a gyámhatóság a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki. Az elkövetési magatartás tényállásszerű megvalósításának ideje a kikényszerítés érdekében alkalmazott bírság kiszabását követő időpont. A bűncselekmény alanya csak olyan személy lehet, akinél hatósági határozat alapján jogszerűen helyezték el a kiskorút. Büntethetőséget megszüntető ok, ha az elkövető a kapcsolattartást az elsőfokú ítélet meghozataláig megfelelően biztosítja, és az elmaradt kapcsolattartási formák pótlását megkezdi.” [Belovics Ervin, Molnár Gábor és Sinku Pál: Büntetőjog II. a 2012. évi C. törvény, HVG-ORAC, Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2012, 210-211. o.]

A Btk. 211. § (1) bekezdése értelmében „aki végrehajtható hatósági határozat alapján elhelyezett kiskorút attól, akinél a hatóság elhelyezte, annak beleegyezése nélkül, az elhelyezés tartós

megváltoztatása céljából elvisz, illetve a kiskorút rejtve vagy titokban tartja, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (kiskorú elhelyezésének megváltoztatása)”

„A bűncselekmény védett jogi tárgya a végrehajtható hatósági határozat érvényesülésén keresztül a kiskorú érdeke a számára legmegfelelőbb elhelyezésre. A bűncselekmény passzív alanya csak olyan kiskorú lehet, akit végrehajtható hatósági határozat helyezett el valakinél. Ilyen határozatok meghozatalára a bíróságnak és a gyámhivatalnak van hatásköre. A törvényi tényállás három vagylagos elkövetési magatartást határoz meg, amelyek kötődnek ahhoz, hogy az elhelyezést szabályozó határozatot végrehajtották-e vagy nem. Ha a határozatot végrehajtották, azaz a kiskorú a jogosultnál van, az elkövetési magatartás az elvitel. E körben értékelhető minden olyan magatartás, amelynek következtében a kiskorút elvonják a jogosított felügyelete alól és más környezetben helyezik el. Az elvitel kétmozzanatú cselekmény, amely egyrésztől megszünteti a jogosított tényleges felügyeleti jogkörét úgy, hogy egyben létrehozza az elkövető felügyeleti helyzetét. Az elkövetési magatartás ez utóbbi helyzet bekövetkezésével válik befejezetté. Az elvitel történhet közvetlenül a jogosulttól, de történhet közvetetten is például iskolából. Megjegyzendő, hogy a törvényi tényállás nem a végrehajtható hatósági határozat végrehajtásának az eszköze. Ilyen módon nem tényállásszerű az a magatartás, ha a kötelezett a jogosítottnak a határozat ellenére a kiskorút – egyéb magatartás hiányában – nem adja át. Az elkövetési magatartások másik csoportja az elrejtés, eltitkolás, amelyek ugyan tipikusan a végre nem hajtott határozatokhoz kötődnek, de nem minden esetben. Az elrejtés a kiskorú hollétét leplező olyan elhelyezés, amely a jogosult számára való hozzáférhetlenné tételre irányuló aktív magatartásokat öleli fel. A titokban tartás a kiskorú hollétére vonatkozó ismeretek kifejezett tagadását, hamis információk, adatok közlését jelenti, szintén aktív meghatározással valósítható meg. Az elkövetési magatartásokat a határozat végrehajtását követően is meg lehet valósítani akkor, amikor az elvitel nem állapítható meg – azaz az elkövetőnek nem róható fel, hogy a kiskorú a „birtokba” került –, de ezt követően az elrejtés, eltitkolás körébe illeszthető magatartást valósít meg.” [Belovics Ervin, Molnár Gábor és Sinku Pál: Büntetőjog II. a 2012. évi C. törvény, HVG-ORAC, Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2012, 212-213. o.]

(A Legfelsőbb Bíróság BH2007. 35. számú eseti döntése szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntetettét valósítja meg az a szülő, aki a kiskorú bírósági ítéleten alapuló elhelyezését önkényesen megváltoztatja, a másik szülővel való kapcsolattartását huzamos ideig akadályozza, a kiskorút a másik szülő ellen neveli és e kötelességszegő magatartása a kiskorú értékrendjének, jellemének, lelki fejlődésének kedvezőtlen alakulását eredményezi.)

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a

Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

K. r. törzszászlós az intézkedés napján készített jelentésében rögzítette, hogy aznap 14 óra 40 perckor jelent meg Sz. település T. utcájában lévő ingatlan előtt, mivel onnan családi vita miatt kértek rendőri segítséget. K. r. törzszászlós a helyszínre érkezve felvette a kapcsolatot a fenti ingatlanban lakó bejelentővel, B.-vel, aki elmondta, hogy a lánya párja, a panaszos nem adja vissza a lánya, Sz. N. részére, a közös gyermeküket, öt erőszakkal vitte el tőlük egy fehér színű Skoda Octavia típusú személygépkocsival.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés alapján felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő unokája (a panaszos gyermeke) sérelmére jogellenes cselekményt követtek/követnek el, ugyanis felmerült kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása, valamint kiskorú elhelyezésének megváltoztatása büncselekmény gyanúja. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni, és a helyszínen megjelenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdése a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban rögzíti, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) Családjogi könyve (a továbbiakban: CSJK) az alábbiak szerint rendelkezik a szülői felügyeletről.

4:165. § [A különélő szülők megállapodása a felügyeleti jogok megosztásáról és a közös szülői felügyeletről]

(1) A különélő szülők a szülői felügyelettel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket egymás között megoszthatják, és megállapodhatnak abban is, hogy a szülői felügyeletet az egyikük gyakorolja. A szülők erre irányuló megállapodására utal, ha a gyermek hosszabb ideje háborítatlanul egyikük háztartásában nevelkedik.

(2) A házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők közös kérelmére a bíróság - a gyermek érdekét mérlegelve - a szülők közös szülői felügyeletre és ezzel összefüggésben a gyermek lakóhelyére vagy a szülői felügyelet (1) bekezdés szerinti rendezésére vonatkozó egyezségét jóváhagyja, vagy arról ítélettel határoz.

4:167. § [A szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezése]

(1) A különélő szülők megállapodásának hiányában - kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból - a bíróság dönt arról, hogy a szülői felügyeletet melyik szülő gyakorolja.

(2) A bíróság a döntés során azt mérlegeli, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbbben.

A szülőknek tájékoztatniuk kell gyermeküket az őt érintő döntésekről, biztosítaniuk kell, hogy az ítélőképessége birtokában lévő gyermekük a döntések előkészítése során véleményt nyilváníthasson, törvényben meghatározott esetben szüleivel közösen dönthessen. A szülőknek a gyermek véleményét - korára, érettségére tekintettel - megfelelő súllyal figyelembe kell venniük.

4:178. § [A kapcsolattartás joga]

(1) A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

(2) A gyermekétől különélő szülő - ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik - jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani.

(3) A szülőnek joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll.

(4) Kivételesen indokolt esetben, a gyermek érdekében azt a szülőt is fel lehet jogosítani a gyermekkel való kapcsolattartásra,

- a) akinek a szülői felügyeleti jogát a bíróság megszüntette;
- b) aki hozzájárult gyermekének a másik szülő házastársa által történő örökbefogadásához;

vagy

c) akinek szülői felügyeleti joga a gyermek ismeretlen személy által történő örökbefogadásához adott hozzájárulásával vagy azért szűnt meg, mert a szülő a gyermeket - annak érdekében, hogy más nevelje fel, személyazonosságának feltárása nélkül - egészségügyi intézményben, arra kijelölt helyen hagyja, a gyermekért hat héten belül nem jelentkezik, és a gyermek örökbefogadására nem került sor.

(5)* A (4) bekezdés szerinti esetben a szülőnek a gyermekkel való kapcsolattartásra való feljogosításáról a szülői felügyeletet megszüntető bíróság vagy - ha a gyermeket nevelésbe vették - a gyámhatóság dönt.

4:180. § [A kapcsolattartási jog tartalma]

(1) A kapcsolattartási jog magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására.

4:181. § [A kapcsolattartás rendezése]

(1) A kapcsolattartásról a házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők egyezsége köthetnek; egyezségük hiányában a kapcsolattartásról - kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból - a bíróság dönt. Ha házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti per nincs folyamatban, a kapcsolattartásról a szülők megegyezésének hiányában a gyámhatóság dönt. A döntés előtt az érdekelteket és az ítéloképessége birtokában lévő gyermeket meg kell hallgatni.

4:183. § [Felelősség a kapcsolattartás akadályozásáért, szabályainak megszegéséért]

(1) Ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett személy a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy szabályait megszegi, az ezzel okozott kárt köteles a másik félnek megtéríteni.

(2) A gyámhatóság kérelemre kötelezi a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozó, a kapcsolattartás szabályait megszegő felet a kapcsolattartás akadályozása, szabályainak megszegése folytán keletkezett igazolt költségek viselésére.

A Testület felhívja a figyelmet a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) alábbi rendelkezéseire.

27. § (1) A kapcsolattartás célja, hogy

- a) a gyermek és a 28. § (1) bekezdése szerinti kapcsolattartásra jogosult személyek (a továbbiakban: kapcsolattartásra jogosult) közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá
- b) a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kísérje, tőle telhetően segítse. (...)

(4) Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, a külföldre vitel lehetőségével vagy annak a gyermek érdekében való kizárásával.

(5) Nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak

- a) az időszakos kapcsolattartás ideje alatt,
- b) a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke
- ba) a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát,

bb) ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg. (...)

29. § (1) A gyámhivatal vita esetében - a Ptk. 4:181. § (2) bekezdésében meghatározottak figyelembevételével - bármelyik fél kérelmére dönt a kapcsolattartásról vagy annak megváltoztatásáról, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Ptk. 4:181. § (1) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermekelhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét e tekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (CSJK., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a CSJK. előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

Fontos megjegyezni, hogy a kapcsolattartás (gyermek, és vele együtt, illetve tőle külön élő szülő közötti) háromoldalú viszonyában a CSJK. alapvetően gyermeki jogként határozza meg a külön élő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolattartás jogát, ezzel szemben a kapcsolattartás a külön élő szülő szempontjából nem csak jog, hanem a gyermekkel szembeni kötelezettség a vele való rendszeres együttlétre. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság 17. számú Irányelvének VI. pontja, amikor kimondja, hogy a házasság felbontásával nem szűnik meg a szülők közös felelőssége a gyermek sorsáért.

A Testület utal továbbá a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény 9. cikk 3. pontjára, amely szerint az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a mindkét szülőjétől vagy ezek egyikétől külön élő gyermeknek azt a jogát, hogy személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek mindenképp felett álló érdekeivel ellenkezik.

A panaszos sérelmezte, hogy a szóban forgó rendőri intézkedés azzal zárult, hogy a jogalap nélkül elszakították a vele együtt lévő három éves fiú (vér szerinti) gyermekét.

K. r. törzszászlós jelentésében rögzítette, hogy a bejelentést követően a rendőrök a környező utcákban felkutatták a panaszos által vezetett fehér Octáviát, melyet végül az M. utca 9. szám előtt sikerült intézkedés alá vonni, és amelyben még Sz. N. és a közös gyermek tartózkodott. Az intézkedés során mind Sz. N., mind pedig a panaszos kiabálni kezdett, egymást szidalmazták, valamint az egymás elleni sérelmüket sorolták. A nevezett személyek többszöri felszólítás ellenére sem hagyták abba az ordítást, alig lehetett szót érteni velük. Sz. N. végül kérdésre arról számolt be, hogy miután a panaszos aznap elvitte a közös gyermeküket, most nem akarja visszaadni őt, a panaszos kijelentette, hogy majd csak este viszi vissza a gyermeket, amire ő nem adott engedélyt. A panaszos elmondta, hogy a gyermeknek ő az édesapja, és mivel nincs bírósági határozattal megszabva a gyermek láthatása, így közös a felügyelet, ezért akkor viszi vissza, amikor akarja. Sz. N. erre úgy reagált, hogy bírósági határozat nincs ugyan, azonban a Gyámhivatalnál édesanyaként ő lett kijelölve a gyermek gondozására, a panaszosnak nincs szülői felügyeleti joga a gyermek felett. A panaszos Sz. N. által elmondottakat tagadta, valamint kijelentette, hogy a gyermeket biztosan nem viszi el Sz. N. tőle, majd este visszaviszi őt, illetve elmondta még, hogy a 3 éves kisgyermek is azt mondta neki, hogy vele akar maradni. K. r.

törzsszázlós a nevezett személyek figyelmét felhívta arra, hogy amennyiben nincs bírósági döntés, illetve határozat a gyermek elhelyezéséről, illetve nincs meghatározva a láthatása az édesapja számára, így a gyermek felett közös a szülői felügyelet, ezért a rendőrség egyik szülőnek sem tudja odaítélni a gyermeket, a felügyeletet egymás között kell megbeszélniük. Ezt azonban egyik fel sem fogadta el, Sz. N. ki akarta venni a gyermeket a kocsiból, amit a panaszos nem engedett meg, és a feleket a dulakodás elkerülése érdekében a feleket ismételten el kellett távolítani egymástól. Végül B. is a helyszínre érkezett, aki felmutatta a Járási Hivatal által készített jegyzőkönyvet, mely szerint a közös gyermekek felügyeleti jogát egyedül az édesanya Sz. N. gyakorolhatja, az édesapjuk, a panaszos szülői felügyeleti joga 2018. január 1. naptól 2018. december 31. napig szünetel, így a láthatásról kizárólag az édesanyjuk dönt. A gyermek életvitelszerűen Sz. N.-nél lakik. A fenti jegyzőkönyvet mindkét fél aláírta, így az abban leírtakkal tisztában kellett lenniük. A rendőrök a jegyzőkönyv átolvasása után a feleket tájékoztatták arról, hogy a gyermekek felügyeleti jogának gyakorlásáról a rendőrség nem hozhat érdemi döntést, a gyermeket erőszakkal egyik szülő részére sem tudják átadni, az elhelyezés, a láthatás, valamint a felügyeleti jog eldöntésében forduljanak a járásbíróhoz, illetve a gyámhivatalhoz. Sz. N. és családja a tájékoztatást megértette és tudomásul vette, majd a gyermekkel elhagyták a helyszínt. A panaszos a rendőri tájékoztatást nem fogadta el, és minden áron a gyermeket követelte, valamint azt, hogy a gyermeket erőszakkal vegyék el a rendőrök a családtól. A rendőrök a panaszos figyelmét ismételten felhívták arra, hogy a gyermeke láthatásának nem ez a törvényes útja és módja, ezért forduljon a járásbíróhoz vagy a gyámügyhöz, a rendőrség nem jogosult erőszakkal elvenni a gyereket az anyától.

A Járási Hivatal Gyámügyi Osztály ügyintézőjének tájékoztatása szerint a panaszos kiskorú gyermeke tekintetében a panaszos és az édesanya, Sz. N. között a Hivatal 2018. március 22-én önkéntes megállapodásukat tartalmazó jegyzőkönyvet készített, amelynek értelmében a szülői felügyeleti jogot a gyermek édesanyja gyakorolja. A panaszos szülői felügyeleti joga az év végéig szünetel. Az ügyintéző tájékoztatása szerint a felek megállapodása szerint jogosult kapcsolattartásra az a szülő, akinek felügyeleti joga szünetel.

A Testület álláspontja szerint a helyszínen a rendőrök számára – a felek előadása és a Járási Hivatal jegyzőkönyve – alapján annyi derült ki biztosan, hogy egyrészt a szülői felügyeleti jog, illetve kapcsolattartás tekintetében végrehajtható hatósági határozat nem született, így nem áll fenn kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása, valamint kiskorú elhelyezésének megváltoztatása bűncselekmény gyanúja, amely további intézkedési kötelezettséget rótt volna a rendőrségre. Másrészt a felek között egy kapcsolattartással kapcsolatos családjogi vita van, aminek az eldöntése bírói, illetve gyámhatósági hatáskörbe tartozik.

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa általános helyettesének OBH 6622/2001 jelentése a következőkre mutat rá. „Az Rtv. 24. § (2) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően a magánérdekek védelme csak akkor tartozik a Rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számot tevően megnehezülne. Ez a rendelkezés az általános érvennyel meghatározott segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettség határait vonja meg oly módon, hogy azt a rendőrség feladatkörével összefüggő - a belső rend és a közbiztonság védelme körébe tartozó - segítség megadására korlátozza.” Mivel jelen esetben bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható és a törvényes védelem az adott körülmények között más módon, a tulajdonjog polgári peres eljárás útján való érvényesíthetősége biztosított volt, a gépkocsi vissza nem adásával, a magánérdek védelmének meghiúsulása vagy számottevően megnehezülése nem forgott fent.

A fent hivatkozott OBH jelentés azt is rögzíti, hogy „a rendőrség nem avatkozhat be az állampolgárok közötti polgári jogi vitákba és - a törvény által meghatározott lehetőségen túlmenően - nem is nyújthat ezek eldöntéséhez támogatást az egyik vagy másik fél részére”.

Ezen felismerésből két dolog következik: egyrészt a rendőröknek az adott helyzetben kötelességük volt megadni a szükséges jogi tájékoztatást a feleknek arról, hogy a kapcsolattartási jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, és arról is, hogy jogaiknak mely fórum előtt szerezhetnek érvényt. A rendőri jelentések alapján a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőrök megadták a feleknek a szükséges tájékoztatást azzal, hogy elmondták, hogy a gyermek elhelyezésével és láthatásával kapcsolatban – felek megegyezésének hiányában – a járáshivatal, illetve a gyámhivatal jogosult határozni, a rendőrség nem hozhat érdemi döntést ezekben a kérdésekben, és a gyermeket erőszakkal egyik szülő részére sem tudják átadni.

Szükséges leszögezni, hogy a rendőrök a fentiekén túl a jogvitába érdemben nem avatkozhattak bele, és így a panaszos szempontjából mulasztás sem terheli őket, azzal kapcsolatban, hogy nem biztosították számára a gyermekével való kapcsolattartást, mivel a panaszos csak közte és Sz. N. között létrejött megállapodás alapján tarthat kapcsolatot gyermekével, amíg felügyeleti joga szünetel, és végső soron ezzel kapcsolatos jogvita eldöntése bírói, illetve gyámhatósági hatáskörbe tartozik.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a tekintetben, hogy nem biztosították a panaszos és a gyermeke közötti kapcsolattartást, továbbá megadták a panaszos részére a szükséges felvilágosítást, ezért Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során úgy ítélte meg, hogy a bejelentés alapján a rendőröknek intézkedési kötelezettségük állt fenn, azonban a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a tekintetben, hogy nem biztosították a panaszos és a gyermeke közötti kapcsolattartást, továbbá a tájékoztatási kötelezettségüknek is eleget tettek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

A Testület erre figyelemmel – és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2018. december 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület